

Simone Weil

I zdánlivě svobodné činnosti jako věda, umění nebo sport, mají hodnotu jen pokud napodobují přesnost, důslednost a usilovnost, které jsou vlastní práci a dokonce je i překračují. Bez modelu, který jim bez jejich vědomí poskytují rolník, kovář nebo námořník, pracující jak je potřeba, aby zaměstnali toto vyjádření obdivuhodné dvojznačnosti, by tyto činnosti upadly do čisté svévole. Jediná svoboda, kterou můžeme přiřadit zlatému věku, je ta, kterou disponují malé děti, pokud jim rodiče nestanoví pravidla; ve skutečnosti je to pouze bezpodmínečné podrobení rozmarům. Lidské tělo musí v každém případě zůstat navždy závislé na mocném vesmíru, ve kterém je chyceno; i když by člověk přestal být podrobený věcem a lidem svými potřebami a nebezpečími, zůstal by jim zcela odevzdaný svými emocemi, které se neustále zmocňují jeho těla. Žádná aktivita těla by ho už neochránila. Kdybychom museli svobodně pochopit jednoduchou absenci veškeré nutnosti, toto slovo by bylo prázdné bez veškerého konkrétního významu; ale nepředstavovalo by tak pro nás nedostatek, který odstraňuje ze života jeho hodnotu.

K P9: například pracovat se stavbou věty: „i když by se člověk zbavil závislosti na věcech a druhých lidech, pokud jde o jeho potřeby i ohrožení „

k P13: kdybychom svobodou rozuměli/ za svobodu považovali/ svobodu ztotožňovali s pouhou absencí/ absencí

Kvůli P5, P13 a P15 by překlad u zkoušky nevyhověl, ale už teď byste to jistě napsala lépe